

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.137 van 28 januari 2003
in de zaken A. 73.593/XIV-1772
A. 73.594/XIV-1773.**

In zake :

I. XXX,
II. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. VAN DER HALLEN,
kantoor houdende te 2060 ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mehmet XXX, van Turkse nationaliteit, op 14 maart 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 december 1996 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Turkse nationaliteit, op 14 maart 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 december 1996 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op het arrest nr. 95.065 van 2 mei 2001 waarbij aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag wordt gesteld en de zaak voor het overige in beraad wordt gehouden;

Gelet op het arrest nr. 100/2002 van het Arbitragehof van 19 juni 2002;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A.-C. DE RIDDER die, loco Advocaat E. VAN DER HALLEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en op artikel 43 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken reeds werden samengevat in het arrest nummer 95.065 van 2 mei 2001;

2. Over de gegrondheid van het beroep van XXX (zaak nr. G/A 73.593/XIV-1772).

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van het beginsel van onpartijdigheid en van artikel 6 van het E.V.R.M., doordat de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer vooraleer de zaak werd behandeld, reeds besliste dat het beroep als kennelijk ongegrond voorkomt, dat de gemachtigde bijzitter aldus de indruk gaf partijdig te zijn, dat het feit dat hij zich nadien voor deze rechter kon verdedigen, moeilijk als een eerlijk proces kan gezien worden vermits de rechter die de zaak moest behandelen al geoordeeld had;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de betrokken aangelegenheid niet binnen het toepassingsgebied van artikel 6 van het E.V.R.M. valt, dat de voorzitter-gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer door het nemen van de beschikking van 13 november 1996 geenszins als vooringenomen moet worden beschouwd, dat de voorzitter-gemachtigde bijzitter immers vrij over de “kennelijke” ongegrondheid van de zaak heeft geoordeeld;

2.1.3. Overwegende dat artikel 6.1. van het E.V.R.M. in deze niet toepasselijk is daar de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geen uitspraak over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolgung doet; dat de mogelijkheid om als alleenrechtsprekend lid uitspraak te doen, rechtsgrond vindt in artikel 57/12, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993; dat deze bepaling luidt als volgt:

“Wanneer de voorzitter of de door hem gemachtigde bijzitter, na inzage van het verzoekschrift oordeelt dat het beroep onontvankelijk is of kennelijk ongegrond is, kan (hij) bij het beroep zelf behandelen als alleenrechtsprekend lid (...)”;

dat deze wetsbepaling er geen twijfel over laat bestaan dat het lid, dat over het onontvankelijk of kennelijk ongegrond karakter van het beroep oordeelt, vervolgens zelf dit beroep als alleenrechtsprekend lid kan behandelen; dat het door de verzoeker ingeroepen algemeen rechtsbeginsel niet kan opwegen tegen deze duidelijke wettekst; dat het eerste middel moet worden verworpen;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel aanvoert dat artikel 57/12, vierde lid, van voormelde wet van 15 december 1980, het gelijkheidsbeginsel, gewaarborgd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, schendt waar het bepaalt dat de voorzitter of de gemachtigde bijzitter, die geoordeeld heeft dat het beroep kennelijk ongegrond is, dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid mag behandelen, dat deze wetsbepaling aldus, wat het recht op een eerlijk proces en het verbod van partijdigheid betreft, een ongelijkheid schept tussen kandidaat-vluchtelingen die het recht hebben te verschijnen voor een kamer bestaande uit drie leden en zij die maar recht hebben op een kamer bestaande uit één lid, nadat dit lid eerst zelf geoordeeld heeft dat het beroep kennelijk ongegrond is, terwijl voor dit onderscheid geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat, dat conform artikel 26 van de wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof dan ook een prejudiciële vraag aan dit Hof moet worden gesteld;

2.2.2. Overwegende dat het Arbitragehof in het arrest nummer 100/2002 van 19 juni 2002 voor recht zegt dat artikel 57/12, vierde lid, van voormelde wet van 15 december 1980 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt; dat het tweede middel moet worden verworpen;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel betoogt dat de bestreden beslissing is genomen met schending van de motiveringsverplichting en van de zorgvuldigheidsplicht, doordat, eerste onderdeel, niet wordt geantwoord op de in de besluiten opgeworpen schending van artikel 6 van het E.V.R.M. en van het beginsel van de onpartijdigheid en evenmin wordt ingegaan op de in de besluiten voorgestelde prejudiciële vraag aan het Arbitragehof in verband met de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door artikel 57/12, vierde lid, van de voormelde wet van 15 december 1980, en doordat, tweede onderdeel, geen akte wordt verleend van de neerlegging op de zitting van besluiten en van een bundel met stukken en inventaris;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de Vaste Beroepscommissie haar beslissing voldoende heeft gemotiveerd daar ze geen enkele twijfel laat bestaan over de gronden tot afwijzing van het verzoek, dat de motiveringsplicht niet meebrengt dat alle stukken van het dossier in de bestreden beslissing moet worden besproken;

2.3.3. Overwegende dat, zoals hierboven sub 2.1.3. uiteengezet, de schending van artikel 6 van het E.V.R.M. en van het algemeen rechtsbeginsel inzake onpartijdigheid van de rechter in deze tevergeefs worden aangevoerd; dat, waar de beroepscommissie de wet op het betwist punt juist heeft toegepast, de vraag of zij het voor haar in dit verband aangevoerd rechtsmiddel al dan niet heeft beantwoord geen belang vertoont; dat, aangezien het Arbitragehof negatief heeft geantwoord op de hem voorgelegde vraag (cf. tweede middel), verzoeker, gelet op artikel 28 van de bijzondere wet op het Arbitragehof, er geen belang meer bij heeft te doen gelden dat niet genoegzaam werd geantwoord op zijn verzoek om een prejudiciële vraag aan dit Hof voor te leggen; dat van de neerlegging van besluiten en van stavingsstukken melding werd gemaakt in het verslag van de zitting van 12 december 1996 (stuk 11); dat geen enkele bepaling voorschrijft dat de aanhef van een beslissing genomen door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen een uitdrukkelijke vermelding betreffende het neerleggen ter terechtzitting van geschreven besluiten of van stavingsstukken moet bevatten; dat het derde middel moet worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep van XXX (zaak nr. G/A. 73.594/XIV-1773).

Overwegende dat verzoekster de door haar man aangevoerde middelen herneemt, met uitzondering van het eerste onderdeel van het derde middel, dat door haar niet wordt ingeroepen; dat deze middelen hierboven werden samengevat en besproken; dat het dan ook volstaat naar deze uiteenzetting te verwijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,31 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.